

'Όσο κρατά έναν καιφέξ

Αφήνοντας το χρόνο να σταματήσει, όσο κρατάει μια στιγμή, η **Χριστίνα Δρακού** εστιάζει με το φηκό της τη καφευεία του κόσμου.

Με υλικό το οποίο μάζεψε από ταξίδια της σε διάφορες χώρες του κόσμου, η Χριστίνα Δράκου καταθέτει με ζωντάνια, αμεσότητα και αυθαριεπισμό, στιγμές από επισκέψεις της σε καφεενεία του κόσμου.

Ταυτόχρονα, η γνωστή φωτογράφος δίνει τη δική της εξήγηση για το φαινόμενο-καφέ, «*Τα καφεενεία είναι ένας χώρος για ραντεβού, χαλάρωση, απομόνωση, διαλογισμό... Ένας τόπος για ρομάντζο, συντροφιά και γνωριμιές... Όλα μπορούν να συμβούν σ' ένα καφεενείο, αλλά και τίποτα...».*

Ιορδανία, Τουρκία, Γαλλία, Ιταλία, Βέλγιο, Ελλάδα, Πορτογαλία και Κύπρος... οι σταθμοί που σταμάτησε η Χριστίνα Δράκου για να πει το δικό της καφέ, αλλά και να αποθανατίσει στιγμές που κρατάνε τόσο, όσο χρειάζεται για να συναντηθούμε με φίλους και συνεργάτες, αγνώστους, εραστές, αλλά και με τον ίδιο τον εαυτό μας. «*Τα καφέ με τη σημερινή τους μορφή, είναι χώροι στους οποίους μπορούν να παιχτούν πολλά δράματα την ίδια στιγμή, αφού οι λόγοι μιας συνάντησης για ένα καφέ, είναι για τον κάθε ένα διαφορετικοί. Τα καφεενεία είναι σαν ένα μεγάλο θέατρο που επιτρέπει να συμβούν πολλά πράγματα συγχρόνως...».*

Ανάμεσα στα καφεενεία της Χριστίνας Δράκου και κάποια φημισμένα. Όπως το Café De Flore στο Παρίσι, όπου ο Σαρτρ με ένα ποτήρι καφέ για ώρες... (ήταν ο χειρότερος πελάτης), έγραψε τα σημαντικότερα έργα του. Καφεενεία όπως αυτό που έγραψε η Αγκάθα Κρίστι τα περισσότερα μυστηριοδράματά της στην Κωνσταντινούπολη, αλλά και το Piazza Barberini στη Ρώμη, όπου σύχναζαν άνθρωποι της πλαστεχνίας και της ποίησης...

Για την ίδια, ο κόσμος ενός καφεενείου λειτουργεί σαν τεχνική χαλάρωσης. «*Σε κάθε επαγγελματική διαδρομή μου στα εξωτερικά, σταματώ για να χαρώ ένα εσπρέσο ή ένα ποτήρι κρασί. Κοιτάζοντας τους θαμώνες, αναρωτιέμαι γιατί βρίσκονται εκεί... για ποιο λόγο επιλέγει ο καθένας να συναντηθεί με το δικό του καφέ. Παρατηρώ τι συμβαίνει γύρω μου κι αφήνω ελεύθερο το νου και τις αισθήσεις να ταξιδέψουν. Μέσα από*

αυτό τον οπτικό περίπατο, καταφέρνω να ξανασυναντηθώ με τον εαυτό μου. Λειτουργεί σαν ένα διάλειμμα μέσα από σκληρές ζωές...».

Φωτογραφίες με καφεενεία από τη δουλειά της Χριστίνας, έχουν εκδοθεί στο ένθετο συνοδευτικό δέλφουμ της Νέας Βενετσάνου, «Καφέ Γκρέκο», που κυκλοφόρησε το 2003 στην Αθήνα.

Γεννημένη τον Οκτώβριο του 1959, στη Λεμεσό, η Χριστίνα Δράκου σπούδασε οικονομικά στη Νίκαια της Γαλλίας, όπως και τουριστικό στο Παρίσι. Έχει ταξιδέψει σχεδόν σε ολόκληρο τον κόσμο και έχει εργαστεί στη Βόρειο Αμερική και τη Βραζιλία. Φωτογραφίες της Χριστίνας, έχουν παρουσιαστεί σε εκθέσεις της F.I.A.P. (International Federation of the Art of Photography) και σε χώρες όπως η Αυστρία, Σλοβακία, Αυστραλία, Γιουγκοσλαβία, Βραζιλία, Κροατία, Γαλλία, Ιταλία, Σκωτία και Κίνα, με αποτέλεσμα να της απονεμηθεί από τη Διεθνή Ομοσπονδία Καλλιτεχνικής Φωτογραφίας, ο τίτλος AFIAP. Επίσης, έχει λάβει μέρος στον Πανελλήνιο διαγωνισμό φωτογραφίας και στη Φινλανδική Μπιενάλε.

Στην Κύπρο, έχει λάβει μέρος σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις, όπως και διαγωνισμούς φωτογραφίας, που διοργανώνει η Κυπριακή Εταιρεία Φωτογραφίας και η Φωτοδός. Το 2000 κερδίζει την πρώτη εύφημο μνεία στον Παγκύπριο Διαγωνισμό Φωτογραφίας. Το 2003 της δίνεται ξανά διάκριση στον ίδιο διαγωνισμό, με δύο ξεχωριστές φωτογραφίες σε ασπρόμαυρη και έγχρωμη εκτύπωση. Από το 2001 μέχρι το 2004, έχει κάνει συνοδικά έξι ατομικές εκθέσεις, δύο στη Λευκωσία, δύο στη Λεμεσό, μία στην Αθήνα και μία στην Κωνσταντινούπολη.

Τα «Καφεενεία του Κόσμου», είναι η έβδομη ατομική έκθεση της Χριστίνας, με σύνολο τριάντα οκτώ ασπρόμαυρες φωτογραφίες. Παρουσιάζεται στην Αίθουσα Τέχνης Θεομάρια στη Λεμεσό (Βασιλίσσης Κωνσταντίας 7 & Ελένης Παλαιολογίνης) από το Σάββατο 10 Δεκεμβρίου (εγκαινία 18.00) μέχρι τις 30 Δεκεμβρίου.

